

подъ разни жгли отъ шията. На лѣвото рамо е праметнатъ края на индиговъ химатий; другиятъ му край, чрезъ широкия жестъ на благославянето, е праметнатъ надъ дѣсното рамо и образува нѣщо като широка торба, върху която се откроява благославящата ржка (голѣмиятъ прѣстъ е съединенъ съ третия, четвъртия и петия; третиятъ прѣстъ е едва сгънатъ, а вториятъ е сгънатъ, но не се допира до голѣмия). Цѣлата китка е извита, обърната съ дланъта къмъ зрителя, но е полузакрита подъ мантията. Дѣсната ржка притиска къмъ гърдитѣ открита книга съ надписъ: **Види|те ѿнте| ѿко азъ ес|мь ѿъ || и нѣст нно|го рлзвѣ| мен|е .:**

Книгата има две червени закопчалки. Отъ надписа въ медалиона (по индиговия фонъ) сж запазени само нѣколко букви: **ѿс ѿс | [всѣдер]ж[нте]л[ъ].**

№ 2. Ангели, които крепятъ централния медалионъ.

Осемъ ангела (по два между четиритѣ прозорѣца) крепятъ съ дигнатитѣ си две ржце края на медалиона. Тѣ сж всички облѣчени въ дълги хитони съ прави дипли (полата образува хоризонтална линия) и въ химатии, праметнати презъ лѣвото рамо. Дрехитѣ показватъ следнитѣ комбинации на бои: синьо съ розово; жълто съ тъмно-синьо; свѣтло-синьо съ жълто; тъмно-синьо съ червено; малиново съ тъмно-синьо; ? съ блѣдо-синьо. Хитонитѣ иматъ червени клави. Крилата сж много дълги, почти до петитѣ (кафяво-жълти и тъмно-морави). Изображенията сж зле запазени, поради което подробноститѣ не личатъ.

№ № 3—6. Пандантивитѣ.

№ 3. Юго-източниятъ. Евангелистъ, съ лице обърнато на лѣво, седи на широко кресло и пише. Аксесуаритѣ

blancs et mauves, partant du col en sens divers. Sur l'épaule gauche descend un pan de *l'himation* indigo, l'autre pan du vêtement est rejeté sur l'épaule droite par le geste large de la main qui bénit, et reproduit à peu près la forme d'un sac gonflé; sur ce fond apparaît le poignet de la main droite bénissante (le pouce est réuni au 3e, 4e et 5e doigts, de telle sorte que le 3e est fléchi, le 2e un peu courbé mais sans toucher le pouce). Le poignet est entièrement tordu, laissant voir la paume tournée vers le spectateur, tout en restant lui-même caché à demi. Le bras droit presse contre la poitrine un livre ouvert avec inscription: **Види|те ѿнте| ѿко азъ ес|мь ѿъ || и нѣст нно|го рлзвѣ| мен|е .:**

Le livre est pourvu de deux petits fermoirs rouges. De l'inscription à l'intérieur du médaillon (sur fond indigo) il ne subsiste plus que quelques lettres: **ѿс ѿс | [всѣдер]ж[нте]л[ъ].**

№ 2. Des anges portant le médaillon central.

Huit anges, répartis deux par deux, autour des quatre fenêtres, soutiennent de leurs mains levées le bord du médaillon. Ils sont tous vêtus de longues robes tombant en plis droits (le bas de la robe formant une ligne droite) et d'un *himation* qui retombe sur l'épaule gauche. Ces robes sont fleuries de colorations associées de la façon suivante: bleu-rose; jaune-bleu foncé; bleu pâle-jaune; bleu foncé-rouge; cramoisi-bleu foncé; ?—bleu pâle. Sur les robes sont jetés des *clavi* pourpres. Les ailes sont très longues, descendant presque jusqu'aux talons (elles sont brun-jaune et cramoisi foncé). On ne peut discerner les détails, à cause du mauvais état de conservation.

№ № 3—6. Les Pendentifs.

№ 3. Pendentif sud-est. Un Évangéliste est assis, la face tournée à gauche. Il écrit. Les accessoires (fauteuils, édifices,